

Брюксел, 13 май 2025 г.
(OR. en)

8831/25

Междуетноститутуционално досие:
2025/0118 (NLE)

ANTIDISCRIM 36
COCON 31
COHOM 63
COPEN 118
DROIPEN 48
EDUC 142
FREMP 113
JAI 573
MIGR 160
SOC 274
STATIS 31

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	13 май 2025 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
Относно:	Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз на 18-ото заседание на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, във връзка с приемането на препоръки и заключения, адресирани към десет държави — страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 246 final.

Приложение: COM(2025) 246 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 13.5.2025 г.
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз на 18-ото заседание на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, във връзка с приемането на препоръки и заключения, адресирани към десет държави — страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на 18-ото заседание на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Истанбулската конвенция“ или „Конвенцията“) от 5—6 юни 2025 г. във връзка с предвиденото приемане на осем проекта на препоръки и два проекта за заключения, адресирани до 10 страни относно прилагането от тяхна страна на Конвенцията.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Истанбулската конвенция

С Истанбулската конвенция се установява всеобхватен и хармонизиран набор от правила за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие в Европа и извън нея. Конвенцията влезе в сила на 1 август 2014 г.

ЕС подписа Конвенцията през юни 2017 г. и приключи процедурата по присъединяване с депозирането на 28 юни 2023 г. на два инструмента за утвърждаване, с което задейства влизането в сила на Конвенцията за ЕС на 1 октомври 2023 г. ЕС се присъедини към Конвенцията по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹, и въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане². Всички държави — членки на ЕС, са подписали Конвенцията, а 22 от тях са я ратифицирали³.

2.2. Комитетът на страните

Комитетът на страните⁴ се състои от представителите на страните по Конвенцията. Страните трябва да се стремят да номинират като свои представители експерти от възможно най-висок ранг в областта на превенцията и борбата с насилието над жени и домашното насилие⁵. Задачите, възложени на Комитета на страните, са изброени в член 1 неговия процедурен правилник⁶. На 1 октомври 2023 г. ЕС стана страна по Истанбулската конвенция и съответно член на Комитета на страните (член 67, параграф 1 от Конвенцията).

¹ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Статус на ратифицирането към 24 април 2025 г.: AT (2013 г.); BE (2016 г.); CY (2017 г.); DE (2017 г.); DK (2014 г.); IE (2019 г.); EL (2018 г.); ES (2014 г.); EE (2017 г.); FI (2015 г.); FR (2014 г.); HR (2018 г.); IT (2013 г.); LU (2018 г.); MT (2014 г.); NL (2015 г.); PL (2015 г.); PT (2013 г.); RO (2016 г.); SI (2015 г.); SV (2014 г.); LV (2023 г.).

⁴ [Комитет на страните — Истанбулска конвенция, Действия срещу насилието над жени и домашното насилие \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Член 2.1.6 от процедурния правилник на Комитета на страните.

⁶ Документ IC-CP(2015)2, приет на 4 май 2015 г.

2.3. Механизмът за мониторинг по Истанбулската конвенция

С Конвенцията се създава специален механизъм за мониторинг, за да се гарантира ефективното прилагане на нейните разпоредби от страните по нея⁷. Целта е да се оцени начинът, по който Конвенцията се прилага на практика, и да се предоставят насоки на страните. Механизмът за мониторинг се състои от два отделни, но взаимодействащи си органа: независим експертен орган — Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO); и Комитета на страните.

GREVIO е независима експертна група, натоварена със задачата да наблюдава прилагането на Истанбулската конвенция във всяка отделна държава в съответствие с член 66, параграф 1 от Конвенцията. Процедурата за мониторинг е изложена в член 68 от Конвенцията. В съответствие с член 68, параграф 1 от Конвенцията новите страни по нея са длъжни да представят доклад въз основа на въпросник, изготвен от GREVIO, в който се описват подробно законодателните и другите мерки, предприети с цел привеждане в действие на Конвенцията. GREVIO изготвя доклад относно мерките, предприети от съответната страна за прилагане на Конвенцията, и предлага начини, по които страната може да се справи с констатираните проблеми⁸.

Въз основа на докладите на GREVIO и в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията Комитетът на страните може да приеме препоръки, адресирани до съответната страна, относно прилагането на Конвенцията и да определи дата, на която страната да представи отговор относно изпълнението на препоръките. Въз основа на тази разпоредба Комитетът на страните приема препоръки към страните, в които се прави разграничение между действия, които трябва да бъдат предприети възможно най-скоро, с изискване страната да докладва в срок от три години, и действия, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на тригодишния период страната трябва да докладва на Комитета на страните за напредъка, постигнат при изпълнението на препоръките, адресирани до нея. Въз основа на тази информация, както и на всяка получена допълнителна информация, секретариатът на Комитета⁹ изготвя заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на всяка от подложените на преглед страни, които се приемат от Комитета на страните.

Тъй като процедурата за базова оценка е приключила за почти всички страни, в края на 2022 г. GREVIO взе решение да пристъпи към следващия етап от оценката. Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка на GREVIO след базовата оценка се разделят на кръгове (наричани по-нататък „кръгове за тематична оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, закрила и правосъдие“, който се провежда през периода 2023—2031 г. Базовата оценка обхваща около 60 члена от Истанбулската конвенция, а новата процедура за тематична оценка засяга 20 члена, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. С тези членове се определят стандарти за правоприлагащите органи, субектите в областта на наказателното правосъдие, предоставянето на общи и специализирани услуги за подкрепа на жертвите, както и общ подход, съобразен с нуждите на жертвите. Целта е да се осигури по-задълбочена оценка на тези области, като вниманието се съсредоточи върху постигнатия напредък по всеки член. На последното си заседание през

⁷ Член 1, параграф 2 от Истанбулската конвенция.

⁸ Член 68, параграф 10 от Истанбулската конвенция.

⁹ Приложимата процедура за надзор на изпълнението и докладването е определена в „Рамка за надзор на изпълнението на препоръките, отправени към държавите — страни по Конвенцията“, приета от Комитета на страните на 13 април 2021 г., IC-CP/Inf(2021)2.

декември 2024 г. Комитетът на страните прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от Комитета на страните във връзка с докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг за тематична оценка [IC-CP(2024)10 rev].

Досега практиката на Комитета на страните беше да приема препоръки и заключения въз основа на консенсус по време на заседанията си, които се провеждат по искане¹⁰ на една трета от страните, на председателя на Комитета на страните или на Генералния секретар на Съвета на Европа обикновено два пъти в годината.

2.4. Предвидените актове на Комитета на страните

На 5—6 юни 2025 г., по време на 18-ото му заседание, се предвижда Комитетът на страните да приеме следните осем проекта на препоръки въз основа на първия кръг за тематична оценка, както и две заключения („предвидените актове“ или „проектите на препоръки и заключения“):

- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Албания [IC-CP(2025)2-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Австрия [IC-CP(2025)3-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Дания [IC-CP(2025)4-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Финландия [IC-CP(2025)5-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Монако [IC-CP(2025)6-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Черна Гора [IC-CP(2025)7-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Испания [IC-CP(2025)8-prov];
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Швеция [IC-CP(2025)9-prov];
- Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Сан Марино, приети от Комитета на страните [IC-CP(2025)10-prov];
- Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Словения, приети от Комитета на страните [IC-CP(2025)11-prov].

¹⁰ Член 67, параграф 2 от Конвенцията.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

Предвидените актове са адресирани до 10 страни по Конвенцията и включват осем препоръки (въз основа на първата процедура за тематична оценка) относно мерките, които да бъдат предприети за прилагане на Истанбулската конвенция, както и заключенията относно изпълнението от страните на предишни препоръки. Предвидените актове се отнасят до изпълнението на разпоредбите на Конвенцията, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, като например въпросите, свързани със защитата и подкрепата на жертвите на насилие над жени и домашно насилие, а заключенията, отправени към една от страните, се отнасят и до изпълнението на разпоредбите, свързани с правото на убежище и забраната за връщане. Тези въпроси са обхванати от достиженията на правото на Съюза и по-конкретно от Директивата за борба с насилието над жени и домашното насилие¹¹, Директивата за правата на жертвите¹², Регламента за процедурата по предоставяне на убежище¹³, ¹⁴ и Директивата относно събирането на семейството¹⁵. Те са част от изключителната компетентност на Съюза, доколкото съответните разпоредби на Конвенцията могат да засегнат общите правила или да променят техния обхват по смисъла на член 3, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Тъй като предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, като повлияят върху тълкуването на съответните разпоредби на Конвенцията в бъдеще, е целесъобразно да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните по отношение на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане.

Проектите на препоръки и заключения по въпроси от компетентността на Съюза са в съответствие с целите и политиките на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, убежището и забраната за връщане и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза. Поради това се предлага Съюзът да не повдига възражения срещу приемането на проектите на препоръки и заключения на 18-ото заседание на Комитета на страните.

¹¹ Директива (ЕС) 2024/1385 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. относно борбата с насилието над жени и домашното насилие (ОВ L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

¹² Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹³ Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС (ОВ L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁴ Директива (ЕС) 2024/1346 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁵ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“¹⁶.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Комитетът на страните е орган, създаден с Истанбулската конвенция. Предвидените актове, които Комитетът на страните е призван да приеме, представляват актове с правно действие. Предвидените актове могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, тъй като могат да засегнат тълкуването на съответните разпоредби на Истанбулската конвенция в бъдеще. Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

По отношение на предвиден акт, който преследва едновременно няколко цели или се състои от няколко части, които са неразривно свързани, без никоя от тях да е акцесорна по отношение на другите, материалноправното основание за решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС ще трябва, по изключение, да включва съответните различни правни основания.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Що се отнася до материалноправното основание, ЕС се присъедини към Истанбулската конвенция по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹⁷, и въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по

¹⁶ Решение на Съда на Европейския съюз от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

¹⁷ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане¹⁸. Присъединяването на ЕС към Истанбулската конвенция беше разделено в две отделни решения на Съвета, за да се вземе предвид специалната позиция на Дания и Ирландия по отношение на дял V от ДФЕС. Следователно решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, също трябва да бъде разделено на две решения, когато съответните препоръки или заключения се отнасят и до двата въпроса.

Предвидените актове преследват цели и съдържат части в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (член 82, параграф 2 и член 84 от ДФЕС), както и на правото на убежище и забраната за връщане (член 78, параграф 2 от ДФЕС). Те са неразривно свързани, без някоя от целите или частите да е акцесорна по отношение на другите. Поради това материалноправното основание за предложеното решение включва следните разпоредби: член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 84 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 84 във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

¹⁸ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз на 18-ото заседание на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, във връзка с приемането на препоръки и заключения, адресирани към десет държави — страни по Конвенцията, относно изпълнението от тяхна страна на тази Конвенция по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2, член 82, параграф 2 и член 84, във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Конвенцията“) беше сключена от Съюза с Решение (ЕС) 2023/1075¹⁹ на Съвета по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза, и с Решение (ЕС) 2023/1076²⁰ на Съвета по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане, доколкото те попадат в обхвата на изключителната компетентност на Съюза, и влезе в сила за Съюза на 1 октомври 2023 г.
- (2) Съгласно член 66, параграф 1 от Конвенцията Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) следи за изпълнението на Конвенцията от страните по нея. Съгласно член 68, параграф 11 от Конвенцията GREVIO трябва да приеме доклад и заключения относно мерките, предприети от съответната страна за изпълнение на разпоредбите на Конвенцията.

¹⁹ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1), [Решение 2023/1075 — BG — EUR-Lex](#).

²⁰ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4), [Решение 2023/1076 — BG — EUR-Lex](#).

- (3) Комитетът на страните по Конвенцията може да приема препоръки, адресирани до съответната страна в съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията. Препоръките се базират на доклада на GREVIO и в тях се прави разграничение между мерките, които според Комитета на страните следва да бъдат предприети възможно най-скоро от съответната страна по Конвенцията, с изискване въпросната страна да му докладва за предприетите в това отношение стъпки в срок от три години, и мерките, които, макар и важни, могат да бъдат предприети на по-късен етап. След изтичането на тригодишния срок страната трябва да докладва на Комитета на страните за предприетите мерки в 10 конкретни области от Конвенцията. Въз основа на тази информация и на всяка получена допълнителна информация, Комитетът на страните приема заключения относно изпълнението на препоръките, изготвени от секретариата на Комитета.
- (4) Съгласно член 68, параграф 3 от Конвенцията процедурите за оценка след първоначалната базова оценка на GREVIO се разделят на кръгове („тематични кръгове на оценка“). Първият кръг за тематична оценка е озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, закрила и правосъдие“ и се отнася до 20 конкретни члена от Конвенцията, а именно членове 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 и 56. На последното си заседание на 17 декември 2024 г. Комитетът на страните прие решение относно препоръките, които трябва да бъдат приети от Комитета на страните във връзка с докладите на GREVIO, приети като част от първия кръг за тематична оценка [IC-CP(2024)10 rev].
- (5) Очаква се по време на 18-ото си заседание на 5 и 6 юни 2025 г. Комитетът на страните да приеме осем проекта на препоръки въз основа на първия кръг за тематична оценка, озаглавен „Изграждане на доверие чрез осигуряване на подкрепа, закрила и правосъдие“, и два проекта за заключения относно прилагането на Конвенцията от 10 от страните по нея („проектите на препоръки и заключения“):
- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Албания [IC-CP(2025)2-prov];
 - Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Австрия [IC-CP(2025)3-prov];
 - Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Дания [IC-CP(2025)4-prov];
 - Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Финландия [IC-CP(2025)5-prov];
 - Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Монако [IC-CP(2025)6-prov];
 - Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Черна Гора [IC-CP(2025)7-prov];

- Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Испания [IC-CP(2025)8-prov];
 - Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Швеция [IC-CP(2025)9-prov];
 - Заклучения относно изпълнението на препоръките по отношение на Сан Марино, приети от Комитета на страните [IC-CP(2025)10-prov]; и
 - Заклучения относно изпълнението на препоръките по отношение на Словения, приети от Комитета на страните [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Проектите на препоръки и заключения се отнасят до изпълнението на разпоредбите на Конвенцията, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, като например въпросите, свързани със защитата и подкрепата на жертвите на насилие над жени и домашно насилие. Заключенията се отнасят и до изпълнението на разпоредбите на Конвенцията, свързани с правото на убежище и забраната за връщане. Тези въпроси са обхванати от достиженията на правото на Съюза, и по-специално от Директива 2024/1385 на Европейския парламент и на Съвета²¹, Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²², Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета²³, Директива 2024/1346 на Европейския парламент и на Съвета²⁴ и Директива 2003/86/ЕО на Съвета²⁵. Проектите на препоръки и заключения ще имат правно действие. Поради това е целесъобразно да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните по отношение на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане.
- (7) Следва да се отбележи, че препоръките, отнасящи се до някои членове от Конвенцията, са само частично обхванати от компетентността на Съюза. Следователно, що се отнася до препоръките по членове 49 и 50, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки по отношение на вътрешната организация и управлението на техните съдебни системи; що се отнася до препоръките по членове 11 и 20, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки за организиране и предоставяне на здравни услуги и медицински грижи; що се отнася до препоръките по член 14, настоящото решение не следва да засяга

²¹ Директива (ЕС) 2024/1385 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. относно борбата с насилието над жени и домашното насилие (ОВ L, 2024/1385, 24.5.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²² Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57—73, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²³ Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС (ОВ L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

²⁴ Директива (ЕС) 2024/1346 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

компетентността на държавите членки по отношение на съдържанието на преподаването и организацията на образователните системи, а що се отнася до препоръките по член 31, настоящото решение не следва да засяга компетентността на държавите членки в областта на семейното право.

- (8) Що се отнася до Албания, проектът на препоръка за прилагането на Конвенцията включва необходимостта да се гарантира, че съответните политики и мерки за предотвратяване и борба с всички форми на насилие срещу жени са подкрепени с достатъчно и устойчиво финансиране, включително чрез прозрачни процедури за осигуряване на финансиране за организации, работещи в областта на правата на жените (член 8 от Конвенцията); да се насърчават кампании или програми за повишаване на осведомеността и да се оценява редовно тяхното въздействие (член 12 от Конвенцията); да се осигури обучение и последващо обучение за съответните специалисти (член 15 от Конвенцията); да се разширят съществуващите програми за извършителите и да се въведат програми, насочени специално към извършителите на сексуално насилие (член 16 от Конвенцията); да се гарантира, че жертвите на насилие имат достъп до комплексни здравни услуги (член 20 от Конвенцията); да се увеличат финансирането и броят на наличните услуги за жени жертви, особено за жени със специални нужди (член 20 от Конвенцията); да се осигури достатъчна специализирана подкрепа за всички жени жертви и техните деца, независимо от тяхното желание да докладват за насилието, и да се осигури финансиране за националните горещи телефонни линии (член 22 от Конвенцията); да се гарантира, че жертвите на сексуално насилие имат достъп до съдебни експертизи, без това да е обвързано с тяхното желание да докладват за престъплението, и че криминалистичните доказателства се съхраняват по подходящ начин (член 25 от Конвенцията); да се предприемат мерки за премахване на задължителното помирение във всички наказателни дела, свързани с насилие срещу жени; да се подобрят капацитетът, знанията и реакцията на правоприлагащите органи, за да се постигне навременна и съобразена с нуждите на жертвите реакция, и да се вземат мерки за подобряване на докладването от страна на жените жертви (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се гарантира, че процедурите за оценка на риска се прилагат в случаи, свързани с всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, и в координация с всички компетентни органи (член 51 от Конвенцията); да се използват по-ефективно незабавните заповеди за забрана и да се следи тяхното спазване (член 52 от Конвенцията); да се гарантира, че заповедите за защита са налични и достъпни за всички жертви, и да се следи тяхното спазване, включително чрез санкции за нарушения (член 53 от Конвенцията); и да се оцени прилагането на мерките за закрила и да се гарантира, че те са в съответствие с Конвенцията (член 56 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Албания.
- (9) Що се отнася до Австрия, проектът на препоръка за прилагането на Конвенцията включва необходимостта от приемане и хармонизиране на определението за „домашно насилие“ (член 3 от Конвенцията); разработване на дългосрочен всеобхватен план за действие/стратегически документ за политиката по отношение на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 7 от Конвенцията); адаптиране на категориите данни за използване от правосъдния

сектор и събиране на данни за броя на жените и момичетата, които се обръщат към социалните служби (член 11 от Конвенцията); увеличаване на усилията за премахване на предразсъдъците и стереотипите, основани на пола, в австрийското общество чрез превантивни мерки, включително кампании или програми за повишаване на осведомеността; за информиране на жертвите за наличието на услуги за подкрепа; и за оценка на въздействието на тези усилия (член 12 от Конвенцията); гарантиране, че съответните специалисти получават подходящо обучение (член 15 от Конвенцията); гарантиране, че жертвите имат достъп до услуги за подкрепа, включително жилище и издаване на съдебномедицински доклади, документиращи нараняванията; гарантиране, че в цялата страна има достатъчно места в подслоните (член 22 от Конвенцията); създаване на центрове за насочване на жертви на сексуално насилие в цялата страна и осигуряване на ефективна подкрепа на жертвите на сексуално насилие (член 25 от Конвенцията); засилване на обмена на информация между съответните компетентни органи по дела, свързани с упражняването на родителските права и правата на посещения (член 31 от Конвенцията); както и гарантиране на използването на заповеди за защита и избягване на пропуски между заповедите за забрана и заповедите за защита (член 53 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Австрия.

- (10) Що се отнася до Дания, проектът на препоръка за прилагането на Конвенцията включва необходимостта от гарантиране, че съответните определения за формите на насилие срещу жени са в съответствие с Конвенцията (член 3 от Конвенцията); разработване на дългосрочна национална стратегия в съответствие с Конвенцията (член 7 от Конвенцията); гарантиране на адекватно отпускане на средства, включително ресурси за подслони за жертви на домашно насилие (член 8 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на събираните данни и гарантиране на поверителността им (член 11 от Конвенцията); отдаване на приоритет на подхода, отчитащ специфичните нужди на жените, в инициативите за превенция (член 12 от Конвенцията); осигуряване на систематично начално и продължаващо обучение на съответните специалисти (член 15 от Конвенцията); създаване на институционализирани структури за сътрудничество, за да се гарантира ефективно междуведомствено сътрудничество (член 18 от Конвенцията); гарантиране на достъп до консултации от психолози, стандарти за качество, достъпност и финансова устойчивост на подслоните, както осигуряване на необходимата подкрепа за жертвите на сексуално насилие (членове 22 и 25 от Конвенцията); повишаване на осведомеността сред участниците в наказателното правосъдие относно новото наказателно законодателство (членове 49 и 50 от Конвенцията); гарантиране, че оценката на риска се извършва в координация със съответните участници (член 51 от Конвенцията); увеличаване на използването на незабавните заповеди за забрана и заповедите за защита, за да се съблюдава спазването на изискванията и да се гарантира налагането на санкции в случай на нарушение (членове 52 и 53 от Конвенцията); както и гарантиране на правилното прилагане на мерките за закрила на жертвите при разследванията и съдебните производства (член 56 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по

наказателноправни въпроси и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Дания.

- (11) Що се отнася до Финландия, проектът на препоръка за прилагането на Конвенцията включва необходимостта от разработване на дългосрочна национална стратегия за осигуряване на всеобхватен и координиран подход (член 7 от Конвенцията); осигуряване на достатъчно публично финансиране и устойчиви механизми за финансиране на неправителствени организации, които предоставят специализирана подкрепа на жертвите (член 8 от Конвенцията); установяване на стандартизирани категории данни и хармонизиране на системите за събиране на данни (член 11 от Конвенцията); редовно провеждане на кампании за повишаване на осведомеността (член 12 от Конвенцията); осигуряване на систематично обучение на съответните специалисти (член 15 от Конвенцията); създаване на програми за извършителите на домашно насилие (член 16 от Конвенцията); създаване на институционализирани междуправителствени структури за координация между съответните участници (член 18 от Конвенцията); създаване на служби за подкрепа, които да улесняват възстановяването и независимостта на жертвите (член 20 от Конвенцията); увеличаване на броя на подслоните и разширяване на достъпа до тях (член 22 от Конвенцията); осигуряване на географското разпределение на кризисните центрове за жертви на изнасилване, за да се осигури подкрепа за всички жертви на сексуално насилие (член 25 от Конвенцията); гарантиране, че медиацията не оказва отрицателно въздействие върху наказателните разследвания и не възпрепятства достъпа на жертвите до правосъдие (член 48 от Конвенцията); гарантиране, че правоприлагащите органи получават подходящо обучение за реагиране и своевременно и адекватно разследване на случаи на насилие срещу жени (членове 49 и 50 от Конвенцията); предприемане на мерки за създаване на стандартизиран механизъм за оценка на риска, който да се прилага систематично (член 51 от Конвенцията) и за увеличаване на използването на незабавни заповеди за забрана и заповеди за защита и укрепване на проследяването на тяхното спазване (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Финландия.
- (12) Що се отнася до Монако, проектът на препоръка за прилагането на Конвенцията включва необходимостта от приемане на определение за домашно насилие, което да е в съответствие с Конвенцията (член 3 от Конвенцията); разработване на дългосрочна всеобхватна стратегия за постигане на цялостен и координиран политически подход (член 7 от Конвенцията); продължаване на развитието в областта на събирането на данни за всички форми на насилие срещу жени, обхванати от Конвенцията (член 11 от Конвенцията); разширяване на мерките за предотвратяване на домашното насилие, така че да включват и други форми на насилие, обхванати от Конвенцията от Истанбул (член 12 от Конвенцията); предприемане на мерки за повишаване на осведомеността относно насилието срещу жени в училищата (член 14 от Конвенцията); създаване на програми за извършителите на насилие (член 16 от Конвенцията); създаване на национална гореща телефонна линия за жени — жертви на насилие, и продължаване на разработването на специализирани услуги за жертви на формите на насилие,

обхванати от Конвенцията (член 22 от Конвенцията); създаване на кризисен център за жертви на изнасилване и сексуално насилие (член 25 от Конвенцията); гарантиране, че специалистите, участващи в наказателни производства, разполагат с достатъчен експертен опит и получават обучение, съобразено с аспектите на пола (членове 49 и 50 от Конвенцията); стандартизиране на практиката на координирана оценка на риска от съответните служби по отношение на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 51 от Конвенцията); и гарантиране, че правата на жертвите са защитени по време на разследванията и съдебните производства (член 56 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Монако.

- (13) Що се отнася до Черна гора, проектът на препоръка относно прилагането на Конвенцията включва необходимостта от осигуряване на подходящи човешки и финансови ресурси за политики, мерки и законодателство, насочени към предотвратяване и борба с насилието срещу жени, както и от осигуряване на устойчиво финансиране на неправителствените организации (член 8 от Конвенцията); осигуряване на събирането и разбивката на данни от всички заинтересовани страни и хармонизирането на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); повишаване на усилията за прилагане на редовни превантивни мерки, провеждане на кампании за повишаване на осведомеността и подчертаване на повишения риск от насилие, пред който са изправени жертвите на междусекторна дискриминация (член 12 от Конвенцията); осигуряване на начално и продължаващо обучение по въпросите на насилието срещу жени за всички съответни специалисти (член 15 от Конвенцията); създаване и разширяване на програми за извършителите на домашно насилие и сексуално насилие (член 16 от Конвенцията); гарантиране, че доставчиците на здравни услуги отдават приоритет на жените — жертви на насилие срещу жени и домашно насилие, и зачитат личния им живот (член 20 от Конвенцията); засилване на междуведомственото сътрудничество (член 18 от Конвенцията); увеличаване на наличността на специализирани услуги за подкрепа на жертвите (член 22 от Конвенцията); създаване на кризисни центрове за жертви на изнасилване в цялата страна (член 25 от Конвенцията); осигуряване на обмен на информация относно насилието над жени между съответните съдилища в рамките на гражданските производства (член 31 от Конвенцията); ефективно и своевременно разследване и преследване на прояви на насилие срещу жени и домашно насилие, включително чрез гарантиране, че съответните специалисти разполагат с необходимия експертен опит (членове 49 и 50 от Конвенцията); гарантиране, че в случаите на домашно насилие системно се извършва оценка на риска в сътрудничество със съответните компетентни органи (член 51 от Конвенцията); гарантиране, че всички жертви на насилие срещу жени, включително децата, имат достъп до незабавни заповеди за забрана (член 52 от Конвенцията); гарантиране, че спазването на заповедите за защита се проследява ефективно и че нарушенията се санкционират (член 53 от Конвенцията); както и гарантиране на ефективното използване на съществуващите мерки за закрила и въвеждане на допълнителни мерки за закрила в съответствие с Конвенцията (член 56 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното

сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Черна Гора.

- (14) Що се отнася до Испания, проектът на препоръка относно прилагането на Конвенцията включва необходимостта от гарантиране на прилагането на съществуващите политики за предотвратяване и борба с насилието срещу жени и домашното насилие и включването на неправителствени организации в процеса на изготвяне на политики и на оценка на политиките и мерките (член 7 от Конвенцията); осигуряване на разбивка на събираните данни и хармонизиране на събирането на данни (член 11 от Конвенцията); обучаване на децата относно ключовото значение на съгласието в сексуалните отношения (член 14 от Конвенцията); подобряване на обучението на всички имащи отношение специалисти (член 15 от Конвенцията); подобряване на съответствието с Конвенцията на програмите за извършителите (член 16 от Конвенцията); създаване на механизми за междуправителствено сътрудничество с всички заинтересовани страни по отношение на всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, и създаване на „услуги на едно гише“, когато това е уместно (член 18 от Конвенцията); гарантиране, че всички жертви на сексуално насилие имат достъп до услуги за подкрепа (член 25 от Конвенцията); засилване на обмена на информация между гражданските и наказателните съдилища и засилване на мерките за осигуряване на достатъчно ресурси за местата за осъществяване на посещения под наблюдение (член 31 от Конвенцията); обръщане на внимание на факторите, които възпрепятстват жертвите да докладват и които водят до вторична виктимизация (членове 49 и 50 от Конвенцията); гарантиране, че компетентните органи имат достъп до незабавни заповеди за забрана в съответствие с Конвенцията (член 52 от Конвенцията); както и предприемане на подходящи мерки по отношение на нарушенията на заповедите за защита (член 53 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не поражда опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Испания.
- (15) Що се отнася до Швеция, проектът на препоръка относно прилагането на Конвенцията от страна на тази държава включва необходимостта да се гарантира, че в политиките за насилието срещу жени се отчитат нуждите на жертвите, изложени на междусекторна дискриминация, оценява се въздействието на политиките и се прилага разбиране за насилието срещу жени, основано на пола (членове 3 и 7 от Конвенцията); да се осигури устойчиво финансиране на организациите за защита на правата на жените, които предоставят специализирани услуги за подкрепа (член 8 от Конвенцията); да се хармонизира събирането на данни и да се осигури разбивка на данните (член 11 от Конвенцията); да се гарантират по-широки мерки за превенция на всички форми на насилие срещу жени (член 12 от Конвенцията); да се въведе системно обучение по всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията, за съответните специалисти, както и оценка на това обучение (член 15 от Конвенцията); да се разработят минимални стандарти за програми за извършителите в съответствие с Конвенцията и да се гарантира тяхната оценка (член 16 от Конвенцията); да се приемат механизми за междуправителствена координация и сътрудничество, по възможност в едни и същи помещения

(член 18 от Конвенцията); да се гарантира, че социалните служби предоставят достатъчна подкрепа и помощ на всички жертви, включително подкрепа по практически въпроси (член 20 от Конвенцията); да се подобри наличността и да се осигури достъп до подслони за всички жертви и техните деца (член 22 от Конвенцията); да се осигури достатъчен брой кризисни центрове за жертви на изнасилване и/или сексуално насилие в цялата страна (член 25 от Конвенцията); да се осигурят безопасни помещения, в които да се провеждат посещения под наблюдение с обучени специалисти (член 31 от Конвенцията); да се укрепи капацитетът на полицията за реакция и разследване на всички форми на насилие срещу жени, включително в цифровата среда, и да се предприемат мерки за насърчаване на докладването от страна на жени, изложени на риск от междусекторна дискриминация (членове 49 и 50 от Конвенцията); да се гарантира, че оценките на риска се извършват систематично и координирано за жертвите и техните деца (член 51 от Конвенцията); както и да се предприемат мерки, за да се гарантира, че незабавните заповеди за забрана, ограничителните заповеди и заповедите за защита („заповеди за забрана на контактите в общия дом“) се издават бързо и с незабавно действие, включително за деца, че спазването им се проследява ефективно и че са придружени от подходящи санкции (членове 52 и 53 от Конвенцията). Тъй като препоръките по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на препоръката, отправена към Швеция.

- (16) Що се отнася до Сан Марино, проектът за заключения относно прилагането на Конвенцията включва необходимостта от подкрепа за организациите на гражданското общество чрез осигуряване на устойчиво финансиране, създаване на механизми за сътрудничество и гарантиране, че националният координационен орган съгласува дейността си с организациите на гражданското общество (член 9 и член 10 от Конвенцията); подобряване на събирането на дезагрегирани данни въз основа на обща система за събиране на данни с цел редовно провеждане на проучвания на виктимизацията и насърчаване на изследователските дейности (член 11 от Конвенцията); и спазване на изискванията на член 59 от Конвенцията относно статута на пребиваване на жертви на насилие срещу жени (член 59 от Конвенцията). Тъй като заключенията по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на заключенията, отправени до Сан Марино.
- (17) Що се отнася до Словения, проектът за заключения относно прилагането на Конвенцията включва необходимостта от възлагане на ролята на координиращ орган на напълно институционализирани структури и осигуряване на необходимите човешки и финансови ресурси (член 10 от Конвенцията); осигуряване на изчерпателно събиране на данни за всички форми на насилие, обхванати от Конвенцията (член 11 от Конвенцията); засилване на обмена на информация между гражданските и наказателните съдилища (член 31 от Конвенцията); гарантиране на бърза и подходяща реакция от страна на правоприлагащите органи в случаи на насилие срещу жени (членове 49 и 50); и спазване Конвенцията по въпросите, свързани със служебното преследване в

случаи на изнасилване в брака (член 55 от Конвенцията). Тъй като заключенията по тези въпроси са в съответствие с политиките и целите на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и не пораждат опасения по отношение на правото на Съюза, позицията на Съюза следва да бъде да не се възразява срещу приемането на заключението, отправено до Словения.

- (18) Ирландия не е обвързана от Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета и следователно не участва в приемането на настоящото решение.
- (19) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на 18-ото заседание на Комитета на страните, създаден съгласно член 67 от Конвенцията, е да не се повдигат възражения срещу приемането на следните актове:

- (1) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Албания [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Австрия [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Дания [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Финландия [IC-CP(2025)5-prov];
- (5) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Монако [IC-CP(2025)6-prov];
- (6) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Черна Гора [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Испания [IC-CP(2025)8-prov];
- (8) Препоръки за повишаване на доверието чрез осигуряване на подкрепа, защита и правосъдие въз основа на Истанбулската конвенция от страна на Швеция [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) Заключения относно изпълнението на препоръките по отношение на Сан Марино, приети от Комитета на страните [IC-CP(2025)10-prov]; и

- (10) Заключение относно изпълнението на препоръките по отношение на Словения, приети от Комитета на страните [IC-CP(2025)11-prov].

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател